MNE/353/2024-26 MR/Tech/WPP-323/NE/2024-26

Kalyan Lantern

NOVEMBER 2025

Vol. 11 | Issue 06 | MUMBAI | 36 Pages | Price: `17/-

SUSTAINING SOLID GROWTH

കല്യാൺ അതിരൂപതക്കും

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വാണിയപ്പുരക്കൽ

പിതാവിനും

പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

KALYAN LANTERN
ARCHDIOCESE OF KALYAN

EDITORIAL

The Baton is Passed On: A New Chapter for the Archeparchy of Kalyan

A historic transition marks this October for the Archeparchy of Kalyan. After shepherding the Eparchy with devotion and grace for nearly 29 years, Mar Thomas Elavanal has retired, passing the pastoral baton to Mar Sebastian Vaniyapurackal, who now takes charge as the Metropolitan Archbishop of the newly elevated Archeparchy of Kalyan.

This transition comes with remarkable changes. What was once an Eparchy is now an Archeparchy, and its boundaries have expanded from 17 to 26 districts, plus the State of Goa now part of its fold. The month of October has thus been filled with unforgettable moments: joyful receptions, solemn installation ceremonies, heartfelt farewells, and celebrations of faith and unity.

For the Archeparchy, this marks the beginning of a new chapter; times to renew our faith in the Lord, embrace the changes with hope, and look to our new shepherd with trust and enthusiasm.

The "Lantern family" extends heartfelt gratitude to Bishop Emeritus Mar Thomas Elavanal for his years of loving leadership, pastoral care, and the wealth of wisdom he shared; especially through his enlightening reflections on the liturgy. May God bless him abundantly with health, peace, and joy in the years ahead.

We also extend our warmest congratulations to Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal. As he starts his new journey with us, we offer him our blessings and prayerful support.

In the second half of this issue, we continue our reflection on one of life's most essential themes "love and relationships." In today's modern world, the meaning and expression of love are constantly evolving. We live in an age where love seems more accessible than ever; yet often feels more elusive.

Dating apps and digital connections promise instant companionship, but many still wonder: Are we truly finding love—or just the idea of it? Too often, what seems like love may be something merely love-adjacent: comfort, attraction, familiarity, or shared routine. Such relationships may mimic intimacy but often lack the roots that sustain true commitment.

Mature love, on the other hand, may appear quiet, but it is steady, selfless, and real. In this issue, we explore "signs of mature love," inviting readers to reflect on their own relationships in light of Christian teaching. Ultimately, the purest model of love is found in Jesus Christ. As Christians, we are called to understand love not just as an emotion, but as a vocation—a divine calling to give of ourselves freely and faithfully.

Rev. Dr. Rajesh Mathew
Editor-in-Chief

KALYAN LANTERN
DIOCESE OF KALYAN

YOUR WORD IS A LAMP TO
MY FEET & A LIGHT TO MY PATH

NOVEMBER 2025
Vol. 11 | Issue 06

PATRON
✠ Mar Sebastian Vaniyappuracka l

CHAIRMAN
Msgr. Cyriac Kumbattu

EDITOR-IN-CHIEF
Rev. Dr. Rajesh Mathew

ASSOCIATE EDITOR
Fr. Raphael Ainickal

MARKETING MANAGER
Rev. Dr. George Vattamattathil

CIRCULATION MANAGER
Fr. Jins Kannadippara

EDITORIAL BOARD
Fr. Albin Koonammavu
Fr. Akhil Kalappurackal
Mr. Jose Mathew
Mr. Austine Jose Vattakkattu
Mr. V S Chacko
Dr. Manu Lopus
Mr. John Kurian
Ms. Rini Kunjuvareed
Ms. Divya Joseph
Ms. Clara Vadakkan
Mr. Samuel Cecil

OFFICE SECRETARY
Mr. Joseph Chiramal

DESIGN & LAYOUT
Mr. Josemon Vazhayil

Diocese of Kalyan, Plot No. B/38, P.B. No. 8434, IIT P.O., Powai,
Mumbai, Maharashtra, India 400076. Tel. (+91) (022) 2578 5515, 2578 2385
E-mail: kalyanlantern@gmail.com | Website: www.kalyandiocese.com
Matrimonial: www.godsownchoice.com MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2024-26

K/12.03/07/25

പ്രഥമ ഇടയലേഖനം

ദൈവകൃപയാൽ കല്യാൺ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത സെബാസ്റ്റ്യൻ വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ അതിരൂപതയിലെ വൈദികരും സന്യസ്തരും അല്മായസഹോദരി സഹോദരന്മാരുമായ ദൈവജനം മുഴുവനും വേണ്ടി എഴുതുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹയിൽ നിന്നു കൃപയും സമാധാനവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഈശോമിശിഹായിൽ പ്രിയ സഹോദരിസഹോദരന്മാരേ, വാത്സല്യമുള്ള മക്കളേ,

ഒരു മെത്രാൻ എന്ന നിലയിലും കല്യാൺ അതിരൂപതയുടെ അധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിലും ഞാൻ എഴുതുന്ന പ്രഥമ ഇടയലേഖനമാണിത്. ഇത് എഴുതി തുടങ്ങിയത് 2025 സെപ്റ്റംബർ 1-ന് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിലെ മരിയൻ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി അക്കരപ്പള്ളിയിൽ വച്ചാണ്. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിലെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ ദേവാലയം കൂടിയായ അക്കരപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഈ ഇടയലേഖനത്തിന് തുടക്കമിടാൻ പ്രത്യേക കാരണമുണ്ട്.

2017 സെപ്റ്റംബർ 1-നാണ് സീറോ മലബാർ സഭയുടെ കൂരിയ മെത്രാനായി ഞാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. കാക്കനാട് മൗണ്ട് സെൻറ് തോമസിലുള്ള മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ കാര്യാലയത്തിൽ വച്ച് സഭാസിനഡിന്റെ സമാപനദിവസം ഈ വാർത്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഉടനെ എന്റെ മാതൃരൂപതയായ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയുടെ അന്നത്തെ അധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ മാത്യു അറയ്ക്കൽ പിതാവും സഹായമെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യ ജോസ് പുളിക്കൽ പിതാവും കൂടി എന്നെ നിർബന്ധപൂർവ്വം കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി അക്കരപ്പള്ളിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പരിശുദ്ധകന്യാമറിയത്തിന്റെ ജനന തിരുനാളിനൊരുക്കമായ എട്ടു നോമ്പാചരണത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസമായ അന്ന് അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാർ എന്നെ പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഈശോയുടെ കുരിശുമരണസമയത്ത് അവിടുന്ന് കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്ന അമ്മയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് യോഹന്നാനോട് പറഞ്ഞുവല്ലോ. “ഇതാ നിന്റെ അമ്മ” (യോഹ. 19:27). അപ്പോൾ മുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ സ്വന്തമായി സ്വീകരിച്ചു.

ഈ സുവിശേഷസംഭവത്തിന് സമാനമായ ഒരു ആത്മീയ അനുഭവത്തിലൂടെയാണ് കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ശക്തമായ മാധ്യസ്ഥ്യസംരക്ഷണവലയത്തിൽ കഴിയുന്ന ഒരു അനുഭവം. തന്മൂലം 2017 മുതൽ എല്ലാ വർഷവും മുടക്കം കൂടാതെ സെപ്റ്റംബർ 1-ാം തീയതി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി അക്കരപ്പള്ളിയിൽ പൂർണസമയം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശുദ്ധ ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവുണ്ടായി.

ഈശോ താൻ വളർന്ന സ്ഥലമായ നസ്രത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നതുപോലെ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി എനിക്കും പ്രധാനമാണ്. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിൽ വൈദികനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചാണ് 1982-ൽ രൂപതാ മൈനർസെമിനാരിയിൽ ചേർന്നത്. വൈദിക പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കി 1992-ൽ ഈ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി പട്ടം സ്വീകരിച്ച് പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ചുവരുമ്പോഴാണ് 2014-ൽ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ കേന്ദ്രകാര്യാലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കർദിനാൾ മാർ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി പിതാവ് എന്നെ വിളിച്ചത്. 2017-ൽ കൂരിയാ മെത്രാനായി സഭാസിനഡ് എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി സെൻറ് ഡൊമിനിക്സ് കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ച് 2017 നവംബർ 12-നായിരുന്നു മെത്രാഭിഷേകം. കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷങ്ങളായി ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ വ്യാപൃതനെങ്കിലും ഒരു ഇടയലേഖനം എഴുതേണ്ട ആവശ്യം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

2025 ആഗസ്റ്റ് മാസം 18 മുതൽ 29 വരെ വളരെ നടന്ന സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മുപ്പത്തിമൂന്നാമതു സിനഡിന്റെ രണ്ടാം സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണ് കല്യാൺ രൂപതയെ അതിരൂപതയായി ഉയർത്താൻ തീരുമാനമായത്. അതിരൂപതാസ്ഥാപനത്തോടൊപ്പം അതിർത്തികളുടെ വികസനവും നടന്നു. ഇതുവരെയും ഷംഷാബാദ് രൂപതയുടെ ഭാഗമായി മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 9 ജില്ലകൾ നിലവിലുള്ള 17 ജില്ലകളോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ ഗോവ സംസ്ഥാനവും കല്യാൺ അതിരൂപതാതിർത്തിയിലായി. പുതിയതായി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരെ ഞാൻ സ്നേഹപൂർവ്വം കല്യാൺ അതിരൂപതാകുടുംബത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു നിയമനപത്രത്തിൽ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നത് 2025 ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തീയതിയാണ്. അത് വിശുദ്ധ അഗസ്തിനോസിന്റെ തിരുനാൾ ദിനമാണ്. വിശുദ്ധ ആഗസ്തീനോസിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഉദ്ധരണിയുണ്ട്: “നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാനൊരു മെത്രാനാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്”. എന്റെ മേൽപ്പട്ടശുശ്രൂഷയും ഈ വിധമായിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും പരിശ്രമിക്കുന്നതും. മെത്രാനടുത്ത ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആപ്തവാക്യമായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 20-ാം അധ്യായം 28-ാം വാക്യമാണ്. “ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിക്കാൻ” (To serve and not to be served).

മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും സന്യസ്തർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക ദൈവവിളി പൂർണസമയ സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ പ്രവർത്തനശൈലി ഏതുവിധമായിരിക്കണം എന്ന് വി. പത്രോസ് പറയുന്നുണ്ട്: “നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അജഗണത്തെ മേയ്ക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത് നിർബന്ധംമൂലമായിരിക്കരുത്; ദൈവത്തെ പ്രതി സഹനത്തോടെ ആയിരിക്കണം. ലാഭേച്ഛയോടെ ആയിരിക്കരുത്; തീക്ഷ്ണതയോടെ ആയിരിക്കണം. ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തികൊണ്ടായിരിക്കരുത്; അജഗണത്തിന് മാതൃകകൾ നൽകികൊണ്ടായിരിക്കണം” (1 പത്രോ. 5:2–3).

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന വി. പൗലോസ് ശ്ളീഹാ പറയുന്നുണ്ട്: “ദാനങ്ങളിൽ വൈവിധ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും ആത്മാവ് ഒന്നുതന്നെ. ശുശ്രൂഷകളിൽ വൈവിധ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും കർത്താവ് ഒന്നുതന്നെ. പ്രവൃത്തികളിൽ വൈവിധ്യമുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും എല്ലാറ്റിലും പ്രചോദനം നൽകുന്ന ദൈവം ഒന്നുതന്നെ. ഓരോരുത്തരിലും ആത്മാവ് വെളിപ്പെടുന്നത് പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്. (1 കോറി. 12:4–7)

വത്സലസഹോദരങ്ങളേ, ഒരേ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ, ഒരേ ആത്മാവിന്റെ നിറവിനാൽ ഒരു മനസ്സും ഒരു ഹൃദയവുമായി എളിമയോടും ഐക്യത്തോടും തീക്ഷ്ണതയോടും കൂടി നമുക്കൊരുമിച്ച് സഭാശുശ്രൂഷയിൽ വ്യാപൃതരാകാം.

1988 ഏപ്രിൽ 30–ന് കല്യാൺ രൂപത സ്ഥാപിച്ച ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ വിശുദ്ധരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഈ വിശുദ്ധന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യസഹായം നമുക്ക് എല്ലാ സമയവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. രൂപത സ്ഥാപനത്തിനൊരുക്കമായ പഠന റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ മാർപ്പാപ്പ നിയോഗിച്ചത് കർദിനാൾ മാർ ആന്റണി പടിയറപിതാവിനെയായിരുന്നു. രൂപതയുടെ പ്രഥമമെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത് മാർ പോൾ ചിറ്റിലപ്പിള്ളി പിതാവായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ കഠിനാധ്വാനവും ക്ഷമാപൂർവ്വകമായ സമീപനങ്ങളും ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും രൂപതയ്ക്ക് ബലിഷ്ഠമായ അടിത്തറ പാകാൻ ഉപകരിച്ചു. എട്ടുവർഷക്കാലം ഇവിടെ ഇടയശുശ്രൂഷ ചെയ്ത അദ്ദേഹം പിന്നീട് താമരശ്ശേരി രൂപതാധ്യക്ഷനായി സ്ഥലം മാറിപ്പോയി.

2020 സെപ്റ്റംബർ 6–ന് കാലം ചെയ്ത വന്ദ്യപിതാവിനെ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് താമരശ്ശേരി കത്തീഡ്രൽ മദ്ബഹായോട് ചേർന്നുള്ള കല്ലറയിലാണ്. ഇവിടേക്ക് യാത്ര തിരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഞാൻ അവിടെ ചെന്ന് പരിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും കബറിടത്തിങ്കൽ ഒപ്പീസുചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അഭിവന്ദ്യരായ പടിയറപിതാവിനെയും ചിറ്റിലപ്പിള്ളി പിതാവി നെയും കർത്താവിന്റെ കരുണയ്ക്കും അനുഗ്രഹത്തിനുമായി സമർപ്പിച്ചു നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

1996 ഡിസംബർ 18–ന് നിയമനം ലഭിച്ച് 1997 ഫെബ്രുവരി 7–ന് മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായി, അന്നേദിവസം തന്നെ കല്യാൺ രൂപതയുടെ അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെട്ട അഭിവന്ദ്യ മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ പിതാവ് കഴിഞ്ഞ 29 വർഷമായി ഈ രൂപതയെ വിശുദ്ധമായ വഴികളിലൂടെ നയിച്ച് വളർച്ചയുടെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തിച്ച ഇടയശ്രേഷ്ഠനാണ്. പിതാവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സവിശേഷതകളും ആത്മീയതയുടെ നിറവും ശുശ്രൂഷകളുടെ മാഹാത്മ്യവും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ഈ രൂപതയിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നും പിതാവിനെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. ദിവ്യകാരുണ്യമിഷനറി സമൂഹാംഗമായ (MCBS) വന്ദ്യപിതാവ് വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഈ സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടയാളാണ്. റോമിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തിയ പിതാവ് തന്റെ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചത് നമ്മുടെ കുർബാനയിലെ അദ്ദായി–മാറി കൂദാശക്രമത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ആരാധനാക്രമവിഷയങ്ങളിൽ അവഗാഹമുള്ള പിതാവ് സെമിനാരി അധ്യാപകനും പ്രബോധകനും എഴുത്തുകാരനും എന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വൈദിക മേലധ്യക്ഷനാണ്. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനാക്രമകമ്മീഷൻ ചെയർമാനായി അഭിവന്ദ്യ ഇലവനാൽ പിതാവ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് ഇപ്പോഴത്തെ കുർബാനയുടെ നവീകരണം നടന്നത്. സഭയുടെ യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉൾപ്പെടെ ഒട്ടനവധി ആരാധനക്രമഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണത്തിനും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനും പിതാവ് നേതൃത്വം നൽകി. വർഷത്തിൽ നിരവധിതവണ ബോംബെയിൽ നിന്നും എറണാകുളത്ത് എത്തി ഇത്തരം ജോലികളിൽ പിതാവ് ഉത്സാഹപൂർവ്വം വ്യാപൃതനാകുന്നത് ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സിനഡ് സമ്മേളനങ്ങളിൽ പിതാവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരും സിനഡുപിതാക്കന്മാരും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെവികൊടുക്കുകയും അവയെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശാന്തശീലനും വിനീതഹൃദയനുമായ കർത്താവിന്റെ ജീവിതം അക്ഷരംപ്രതി അനുകരിച്ചു ജീവിച്ച വന്ദ്യ പിതാവിൽ നിന്ന് എല്ലാവർക്കും ഏറെ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാനുണ്ട്. കല്യാൺരൂപതയിൽ 81 പള്ളികൾ കൂദാശ ചെയ്ത പിതാവിന്റെ കൈവെപ്പിലൂടെയാണ് രൂപതയിലെ ഇന്നുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം വൈദികരും അഭിഷിക്തരായിരിക്കുന്നത്.

സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പൗലോസ്ശ്ലീഹ അവരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ‘ദൈവജനത്തെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിച്ച ദാസന്മാർ’ എന്നാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെക്കുറിച്ചും സഹപ്രവർത്തകനായ അപ്പോളോസിനെക്കുറിച്ചും പൗലോസ് എഴുതി: “പൗലോസ് നട്ടു. അപ്പോ

ളോസ് നനച്ചു" (1 കൊറി. 3:5-6). ഈ സാദൃശ്യം വച്ചുനോക്കിയാൽ അഭിവന്ദ്യ പോൾ ചിറ്റിലപ്പിള്ളി പിതാവ് നട്ടു; തോമസ് ഇലവനാൽപിതാവ് നനച്ചു. വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ തന്നെ പറയുന്നതുപോലെ നടുന്നവനും നനയ്ക്കുന്നവനും ഒരുപോലെയാണ്. ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രയത്നത്തിനനുസൃതമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. നമ്മളെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വയലും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനവുമാണ് നമ്മൾ.

കല്യാൺ രൂപതയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചില വൈദികരെയും ഇവിടെ കുറെക്കാലം ജീവിച്ചശേഷം തിരികെ പോന്നിട്ടുള്ള അല്മായസഹോദരങ്ങളെയും കേരളത്തിൽ വച്ച് ഞാനീ നാളുകളിൽ കൂടുതലായി കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇടവന്നു. അവരെല്ലാം ഏകസ്വരത്തിൽ കല്യാൺ രൂപതയുടെ ഐക്യത്തെയും തീക്ഷ്ണതയുള്ള പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വൈദിക-സന്യസ്ത കൂട്ടായ്മയെയും കുറിച്ച് ആവേശപൂർവം സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കേറെ സന്തോഷവും സമാധാനവും പ്രത്യാശയും അനുഭവപ്പെട്ടു.

രൂപതയുടെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ നാലു റീജിയനുകളിലായി വിവിധ സന്യാസമൂഹങ്ങൾ സമർപ്പണബോധത്തോടെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട മിഷൻ ശുശ്രൂഷകളെ ഏറെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

2025 ഒക്ടോബർ 19-ന് നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെ കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ നടന്ന സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷകളും അഭിവന്ദ്യ തോമസ് ഇലവനാൽ പിതാവിന് നൽകിയ യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനവും മനോഹരമായി ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വമെടുത്ത കൂരിയാ അംഗങ്ങളെയും സംഘാടകസമിതികളെയും പ്രത്യേകം അനുമോദിക്കുകയും അവർക്ക് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒട്ടും അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിളവയലിൽ ഫലം ശേഖരിക്കാൻ അയക്കപ്പെട്ട ഒരു വേലക്കാരന് തുല്യനാണ് ഞാൻ. ശ്രദ്ധയോടും വിശുദ്ധിയോടും എളിമയോടും കൂടി ഈ പ്രാദേശികസഭയിൽ യോഗ്യതാപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ കൃപ ബലഹീനനായ എനിക്ക് ലഭിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ദൈവജനം മുഴുവന്റെയും പ്രാർത്ഥന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ എന്നെ പരിചയപ്പെട്ടു തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ എന്നതിനാൽ ഞാൻ ജനിച്ചു വളർന്ന വീടിനെ കുറിച്ച് കൂടി ഒരു ലഘു വിവരണം നൽകി ഈ ഇടയലേഖനം സമാപിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിലെ മുണ്ടക്കയത്തിനും പെരുവന്താനത്തിനും മധ്യേയുള്ള നിർമലഗിരിയാണ് എന്റെ മാതൃഇടവക. എന്റെ ചാച്ചന് 102 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. അമ്മ 11 വർഷം മുമ്പ് 89-ാം വയസ്സിൽ മരണമടഞ്ഞു. ഇവർക്ക് പത്തു മക്കൾ ജനിച്ചു. എട്ട് ആൺമക്കളും രണ്ട് പെൺമക്കളും. ഏറ്റവും മൂത്തമകൻ ജനിച്ച് ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ മരണമടഞ്ഞു. ആറാമത് ജനിച്ച സഹോദരി നാലുവർഷം മുമ്പ് 63-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതയായി. അഞ്ചാമത്തെയാൾ ഫാ. ജോർജ് വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിലെ ഒരു വൈദികനാണ്. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷാവേളയിൽ ആർച്ചുഡീക്കനായിരുന്നത് അദ്ദേഹമാണ്. ഞാൻ മാതാപിതാക്കളുടെ ഒമ്പതാമത്തെ മകനായി ജനിച്ചു. എന്റെ അനുജൻ കുടുംബസമേതം ചാച്ചനോടൊപ്പം വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നു. മറ്റ് എല്ലാ സഹോദരങ്ങളും വിവാഹിതരായി കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ്. എന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ച കുടുംബാംഗങ്ങളെ ഓർത്ത് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ ഇടയലേഖനം എഴുതിതുടങ്ങിയത് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി അക്കരപ്പള്ളിയിലെ മദ്ബഹായിൽ വച്ചാണെങ്കിലും ഇത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് കല്യാൺ അതിരൂപതാതിർത്തിയിൽ വിൻസെൻഷ്യൻ കോൺഗ്രിഗേഷൻ നേതൃത്വം നൽകുന്ന താബോർ ധ്യാനകേന്ദ്രത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചാപ്പലിൽ വച്ചാണ്.

കല്യാൺ അതിരൂപതാധ്യക്ഷസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് ഒരുക്കമായി നാലു ദിവസത്തെ ധ്യാനം ഇവിടെ വച്ചാണ് നടത്തിയത്. ഈശോയുടെ രൂപാന്തരീകരണം നടന്ന സ്ഥലമാണല്ലോ താബോർ. ഈശോ പത്രോസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും മാത്രം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ഉയർന്ന മല താബോർ ആയിരുന്നു എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഈശോയുടെ മുഖഭാവം മാറി; വസ്ത്രം വെൺമയാർന്നു. കൂടെയായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ഈ മഹത്വം ദർശിച്ചു.

താബോറിലെ ധ്യാനാനുഭവത്തോടെ തുടക്കം കുറിച്ചിരിക്കുന്ന കല്യാണിലെ എന്റെ വൈദിക മേലധ്യക്ഷ ശുശ്രൂഷ എനിക്കും എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളും മക്കളുമായ നിങ്ങൾക്കും എല്ലാ സമയവും ദൈവമഹത്വം ദർശിക്കാൻ ഇടവരുന്നതാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പിതാവിന്റെയും+പുത്രന്റെയും+പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ ആശീർവദിക്കുന്നു.

കല്യാൺ അതിരൂപതാകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തയായി സ്ഥാനമേറ്റെടുത്ത 2025 ഒക്ടോബർ 19-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നൽകപ്പെട്ടത്.

✠സെബാസ്റ്റ്യൻ വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ
കല്യാൺ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത

പവായ്
19/10/2025

A New Dawn for the Syro-Malabar Church:
Mar Sebastian Vaniyapurackal Installed as the First Metropolitan Archbishop of the Archeparchy of Kalyan

In a deeply spiritual and solemn ceremony held in Mumbai, history was made as Mar Sebastian Vaniyapurackal formally assumed office as the first Metropolitan Archbishop of the newly elevated Archeparchy of Kalyan. The occasion was marked by prayer, reverence, and immense joy among the faithful who had gathered to witness this historic milestone in the life of the Syro-Malabar Church.

The installation ceremony took place at St. Thomas Cathedral, Kalyan West, in the presence of numerous bishops, priests, religious, and lay faithful. The church premises resounded with hymns and prayers as Major Archbishop Mar Raphael Thattil, the Father and Head of the Syro-Malabar Church, handed over the pastoral staff (amshavadi)—the official insignia of episcopal authority—to Mar Sebastian Vaniyapurackal. He was then solemnly led to the episcopal cathedra, symbolising the formal conferral of authority and responsibility over the Archeparchy of Kalyan.

This historic elevation of the Eparchy of Kalyan, established in 1988, to the status of an Archeparchy marks a new chapter in the Syro-Malabar Church's mission and growth beyond Kerala. The faithful across Maharashtra, Goa, and other regions under the jurisdiction of the Archeparchy rejoiced as their ecclesial community was recognised for its spiritual vitality and pastoral development.

The ceremony also witnessed a deeply moving moment when Mar Thomas Elavanal, who had shepherded the Eparchy for twenty-eight years with dedication and pastoral zeal, formally retired from office. His long years of service were recalled with heartfelt gratitude and appreciation.

During the liturgical celebration, Fr. Abraham Kavilpurayidathil, the Major Archepiscopal Chancellor of the Syro-Malabar Church, read the official decree of appointment and the decree of elevation to the status of Archeparchy, issued by the Holy Synod. Following this, Major Archbishop Mar Raphael Thattil presided over the rite of installation, which included the

profession of faith, the enthronement of the new Metropolitan Archbishop on the cathedra, and the signing of the official register by the new Archbishop.

After assuming office, Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal celebrated the Holy Qurbana, offering prayers of thanksgiving for the grace and responsibility entrusted to him. The liturgy was marked by deep devotion and vibrant participation from the congregation.

Cardinal Oswald Gracias, Archbishop Emeritus of the Archdiocese of Bombay, delivered a graceful homily, recalling the long-standing bonds of fraternity between the Latin and Syro-Malabar Churches in Mumbai.

Among the clergy concelebrating was Fr. George Vaniyapurackal, the Archbishop's elder brother, who served as Archdeacon for the rite of installation. Members of the Archbishop's family were also present, sharing in the joy and pride of this historic day.The event was attended by twenty-three bishops of the Syro-Malabar Church and ten bishops from other rites, reflecting the spirit of unity and communion that the occasion symbolised.

A public meeting followed the liturgical celebrations, during which several dignitaries extended their greetings and reflections. Archbishop John Rodrigues of Bombay, Archbishop Elias Gonsalves of Nagpur, Dr. Joseph Kaniyamplackal (Secretary, Kalyan Archeparchial Pastoral Council), Msgr. Cyriac Kumbatt, and Fr. George Vattamattam (Finance Director) addressed the gathering.

Each speaker highlighted the significance of Kalyan's elevation—a recognition of the Eparchy's pastoral maturity, organisational growth, and deeply rooted faith community. They also expressed confidence that, under the leadership of Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal, the Archeparchy of Kalyan will continue to flourish as a beacon of faith, service, and unity within the Syro-Malabar Church.

The day concluded with a profound sense of gratitude and renewed commitment to the mission of the Church, as the faithful joined in prayer for their new Metropolitan Archbishop and for the continued growth and grace of the Archeparchy of Kalyan.

കേരളത്തിൽ നിന്നും സീറോ മലബാർ
വിശ്വാസികൾ ജോലി സാധ്യത തേടി വന്ന്
ഇടം കണ്ടെത്തിയ ബെത്‌ലഹേമാണ്
കല്യാൺ രൂപത. വിശ്വസ്തനും
വിവേകിയുമായ അജ പാലകനാണ്
അഭിവന്ദ്യ സെബാസ്റ്റ്യൻ
വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ പിതാവ്.

- Major Archbishop Mar Raphael Thattil

അഭിവന്ദ്യ സെബാസ്റ്റ്യൻ
വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ
പിതാവിന്റെ വ്യക്തിബന്ധ
ങ്ങളും പ്രവർത്തനശൈലിയും
അജപാലന ഔൽസുക്യവും
കല്യാൺ അതിരൂപതയുടെ
വളർച്ചക്ക് സഹായകമാവും.

- Mar Jose Pulickal

കൂരിയ ബിഷപ്പ് എന്ന
നിലയിൽ ദീർഘമായ
അനുഭവസമ്പത്തുള്ള
അഭിവന്ദ്യ
വാണിയപ്പുരയ്ക്കൽ
പിതാവ് കല്യാൺ
അതിരൂപതയെ മുന്നോട്ട്
നയിക്കാൻ പ്രാപ്തനാണ്.
കൂട്ടായ്മയിലുള്ള
വൈദിക – സന്യസ്ഥ
വിശ്വാസ സമൂഹവും
ഒത്തുചേർന്നതാണ്
കല്യാൺ രൂപത.

- Mar Tony Neelamkavil

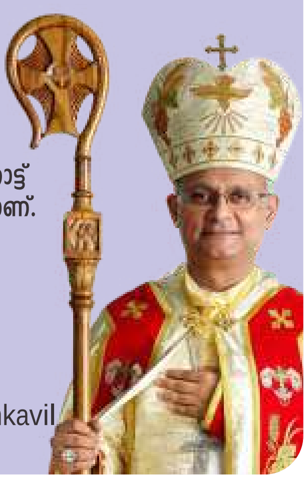

പ്രവാസികളുടെ ഇടയിലെ ആദ്യത്തെ
രൂപത എന്ന നിലയിൽ കല്യാൺ
രൂപതയുടെ വളർച്ച മറ്റ് രൂപതകൾ
ക്കും മാതൃകയാണ്. മധ്യഭാരത
ത്തിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി
കളുടെ സാന്നിധ്യം അവതരിപ്പി
ക്കാനും കർമോൽസുക
മാക്കുവാനും വാണിയ
പ്പുരക്കൽ പിതാവിന്റെ
നേതൃത്വത്തിന് സാധി
ക്കും എന്ന് ഉറച്ചു
വിശ്വസിക്കുന്നു.

- Rev. Mathew
Mar Pachomios

മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വാണിയ
പ്പുരക്കൽ വിജ്ഞാനവും
വിവേകവുമുള്ള ഇടയനും
എല്ലാ കാര്യത്തെയും ദൈവ
തിരുമനസ്സ് ആയിക്കണ്ട്
ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ തരണം
ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തനുമായ
പിതാവാണ്.

- Mar Jose
Chittooparambil

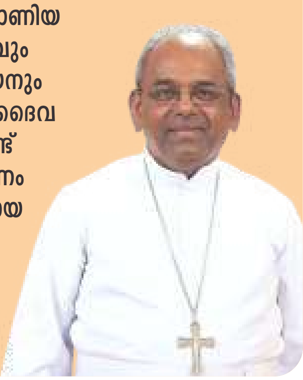

ശാന്തമായും വിനയപൂർണവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ
ശുശ്രൂഷയുടെ ഇടയനാണ് അഭിവന്ദ്യ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
വാണിയപ്പുരക്കൽ. കല്യാൺ അതിരൂപതയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങൾ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തിയായിത്തീരും.

- Mar Thomas Tharayil

Fear Not: Trust in God's Plan for the Archeparchy of Kalyan

Cardinal Oswald Gracias
Archbishop Emeritus - Archdiocese of Mumbai

The homily by Cardinal Oswald Gracias for the Installation of Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal

Your Beatitude Mar Raphael Thattil, Your Grace Archbishop Sebastian Vaniyapurackal, Your Grace Archbishop John Rodrigues, my dear Bishop Thomas Elavanal, my dear brother Archbishops and Bishops, priests and sisters in such large numbers, and brothers and sisters in Jesus Christ.

Today, in union with Pope Leo XIV, the Church around the world, celebrates World Mission Sunday. We too, join in committing ourselves to assist in the mission of the Church, according to the calling that each one of us has received. This afternoon, in a particular way, we, all belonging to our friends of the Archeparchy of Kalyan, again commit ourselves to this mission, for we get a new pastor, a new shepherd. Today is a moment to thank God for the past, for Mar Thomas Elavanal's leadership. Also asking God's blessing for the future, Archbishop Sebastian's leadership and for re-committing ourselves to work earnestly for the Kingdom of God. This is a moment of renewed enthusiasm, dedication, a deeper commitment to be, in the words of Pope Francis, 'missionary disciples of our Lord Jesus Christ'.

What Jesus said to Peter in the Gospel just proclaimed is what Jesus says to Mar Sebastian as he assumes office as the head of the Metropolitan See of Kalyan today. “Do you love me? Feed my lambs. Do you love me? Feed my sheep.” In the first reading, Abraham is sent to a distant land to begin his ministry. I think no one

is a stranger or an outsider in this warm and welcoming state of Maharashtra, particularly in its capital city, Mumbai – a city which itself is a melting pot of people from all over the country. But anyhow this indeed is a new pastoral field into which Archbishop Sebastian is being welcomed. Any hesitation is quickly dispelled with the assuring words of the Prophet Jeremiah, the second reading, "Fear not, I am with you, you will speak my words".

Peter's admonition to his fellow elders is always in the background. "Work tirelessly, always be a model to your people". Jesus spoke to Peter, the head of the apostles, and through him to the apostle's successors, "feed my lamb, feed my sheep". Feed each, according to his or her need. Feed each, according to his or her capacity. Feed each, according to his or her level of growth, of development. Feed them with grace. Feed them with the sacraments. Feed them with the faith. This commitment we make through dedication and holiness. Jesus said, "I have come that you may have life, life to the full". Quench their thirst, my brother Sebastian, with living waters. Feed the hunger with the bread of life, Jesus. Heal what needs to be healed with the balm of your own holiness and that of your people.

A bishop is called to feed people with spirituality, to lead them to God, to become a bridge between God and man, to lead people in prayer – liturgical and devotional. And we, in India, are accustomed to great devotions and devotional prayers. A bishop is called to lead people in prayer. He is called to feed people with faith, teaching them the true doctrine, nourishing them with the word of God, the writings of the fathers of the church, the saints, leading people to Mary, our mother, the mother of the church. He is called to fill them with courage and dedication. He is called to help families in distress, to strengthen relationships that are strained, to bring unity and harmony to a community. He is called to build ultimately the Kingdom of God. Jesus consistently said that he had come to build the Kingdom of God, to guide the faithful to take their rightful place in civil society, to help the faithful not to refrain from taking responsibility in the civic and political field. The tasks are indeed frightening. They seem daunting. But the words of Jeremiah, "fear not, I am with you, you will speak my words", are always a point and a source of courage.

As you enter into the shoes of Bishop Thomas Elavanal, taking the pastoral leadership of the Eparchy of Kalyan, we see also the great advantages of this eparchy. A laity that is well-formed, a laity that is dedicated, a laity that is generous, a laity that is eager to follow what is needed to make the church stronger. You have a dedicated band of priests and religious, and we see so many here, ready to spend themselves for the growth of the church, service of the people, to give praise to God. You have structures already in place, institutions which have already established themselves, have a reputation for excellence and are much appreciated by all in society around. You have traditions already set by Bishop Thomas Elavanal, and also by his predecessor, Bishop Paul Chittilapilly. Traditions that are good, traditions that are exemplary, traditions that are strengthening. May I humbly say that these traditions began even before the erection of the Eparchy of Kalyan. I had the privilege and joy of being associated with the eparchy from its very beginning. And already before, during the time of Cardinal Simon Pimenta and his predecessors, the Syro-Malabar faithful were a strong force in the diocese, united, working committedly, and already being taken care of, often, by their own flock. Therefore, when the eparchy was erected, the people were prepared, ready to assume their responsibilities, and were

able to take their place among the dioceses of this country, making a contribution to the strength of India.

There are, thus, many advantages as you take up this eparchy – an eparchy that is strong and an eparchy that has got good traditions. One of the good traditions to which Bishop Elavanal would also testify, is regarding the exemplary good relations between the Archdiocese of Bombay and the Eparchy of Kalyan. I would like to repeat that I am happy to see the exemplary collaboration between the two Churches - conscious to each one that both of us are the lungs of the same Catholic Church and have the same common vision to spread God's word.

We cannot, at this moment however, close our eyes to the challenges that face the Church today, where family values are being eroded. India, and Asia, for that matter, is known for good family life. India and Asia are known for the respect that they show towards the elders. Yet, because of the outside influence, these valuable values are being eroded. The ideology of secularism, of materialism, ideology of indifferentism, which Pope Benedict often lamented, is slowly creeping into our society.

We have seen on the micro level, global level, international level, that finance is becoming a primary factor in many decisions and thus at time, neglecting the spiritual aspect. We have seen the youth, again, addicted to some extent, fortunately, to the electronic media, to the telephone. Pope Francis often lamented about this when he spoke to families. Again,

Pope Leo XIV, in his very first address to the cardinals of the Church, spoke of why he took the name Leo. He said, “I took the name Leo because I am succeeding Leo XIII, who gave an answer to the social problems of his time”. Today, we have other social challenges. And he specifically mentioned artificial intelligence as one. And I think it's my duty, the Church's duty, to respond to these challenges today. This again, my brother, Archbishop Sebastian, is something that you and other collaborators will have to think of. We have got a new time, new challenges. These are the challenges of today. We know, in ten years, there will be other challenges, which we can't even foresee. No one foresaw the great impact done by artificial intelligence. It can also create fake news, by distorting messages, by creating messages that do not even exist, and thus influencing the times and the minds of people.

We, all of us, are sons of St. Thomas. All of us are born from the apostles. And St. Thomas always asked questions, wanted to be established, wanted to reassure himself. Lead us in asking questions. Lead the Church of Kalyan in getting answers. Lead the Church of Kalyan to be deeper in faith.

As you begin your new ministry, as I said, it is challenging and daunting, the words of Jeremiah are always there to encourage you. “Be not afraid. You will speak my words”. Archbishop Sebastian, all of us are with you as you begin this new ministry. Our prayers, our best wishes, and our collaboration. God bless you and God bless the Eparchy of Kalyan, in a very special way, today and in the days to come.

Thank you.

LEAVING MY HEART IN KALYAN:

A FAREWELL ADDRESS

A heartfelt expression of gratitude from Bishop Mar Thomas Elavanal as he passes on the baton to the new Archbishop.

Mar Thomas Elavanal
Bishop Emeritus - Archeparchy of Kalyan

Your Beatitude Major Archbishop Mar Raphael Thattil, Your Eminence Oswald Cardinal Gracias, Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal, Archbishop Elias Gonsalves, Archbishop John Rodrigues, Archbishops and Bishops, Diocesan representatives on the dais, Rev. Fathers, Sisters, my dear Brothers and Sisters, Youth and Children.

Today is a day of thanksgiving. We want to thank the Lord for His blessings. It has been a long cherished dream of all the members of our Diocese to see our Eparchy raised to the status of an Archeparchy. Let us all joyfully thank the Lord, for this blessing.

We are also happy that the territorial boundaries of our Archeparchy is further extended, now comprising of 26 districts of Maharashtra and the state of Goa. That means that our scope for pastoral work and evangelization is further broadened.

Above all, we are all very happy that the Lord has blessed us giving us the most worthy and suitable shepherd for our Archeparchy in the person of Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal.

Felicitating him on the day of his appointment on 28th August, Archbishop Mar Joseph Pamplany, the secretary of the Synod, said, ‘What Jesus said – I am meek and humble of heart’ can also be applied to our new Archbishop Vaniyapurackal. Yes, he is humble, simple and approachable and above all, a man of prayer.

In the name of all of you and in the name of all the members of our Archeparchy, I wish you dear Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal, God's abundant blessings and the gifts of the Holy Spirit to carry out fruitfully the shepherding ministry of the Archeparchy of Kalyan.

I would like to thank in a special way our Major Archbishop Mar Raphael Thattil for graciously consenting to be the celebrant of today's installation ceremony and for his words of best

wishes and appreciation.

I am very much thankful to His Eminence Oswald Cardinal Gracias for his gracious presence, for his meaningful message and words of appreciation during the homily. He has always been an elder brother to me, showing personal love and affection. Cardinal Oswald

you have helped and supported our Eparchy during the time of its establishment and growth. Till today we have been a suffragan of the Archdiocese of Bombay. Thank you so much.

In a special way, I thank you Archbishop Elias Gonsalves and Archbishop John Rodrigues for your beautiful message of appreciation. I thank Dr. Joseph Kanayamplackal, the pastoral council secretary for your words of gratitude and best wishes.

I thank all the Archbishops and Bishops of the Syro-Malabar Church, Syro-Malankara Church and of the Western Region, and Bishops of other sister churches, for your presence and prayers.

St. John Paul II appointed me as the Bishop of the Eparchy of Kalyan on 11th November 1996. That means next month 11th November is the 29th anniversary of my appointment as the Bishop of Kalyan.

The Eparchy of Kalyan, as you know, is the first one to be established for the migrant Syro-Malabar Catholics outside Kerala jurisdiction. So the mission of the Diocese, on the one hand is, as we have in our mission statement, holistic pastoral care and on the other, effective evangelization.

So my motto in the Coat of Arms was "To live in Jesus and to lead to Jesus" combining both pastoral care and evangelization. Help people to live in Jesus or to live in his love, is the aim of all pastoral work and to lead all people to Jesus is the aim of evangelization.

As pastoral initiative, we could construct Churches and prayer halls for most of our parish communities, necessary infrastructures for the Diocese, schools, social work centres, etc.

If we could do something fruitful and beautiful in the sight of God, my dear Rev. Fathers, it is primarily because of your co-operation and dedication. So, I would like to thank you very sincerely, all the priests of our Eparchy and all other priests working here at present and who have already rendered their services for the growth of our Eparchy.

I thank all the Religious, both Fathers and Sisters for your prayers and various dedicated service that you have been rendering in our Eparchy. I

thank the members of the Curia, Consultors body and various councils and committees who worked with me all through these years.

I am happy to acknowledge and say that if we could construct Churches, community centres and other infrastructures, it is because of the co-operation and generous financial support of our laity. What I often say I would like to repeat again - My dear Brothers and Sisters in Christ Jesus you are the wealth and the strength of our Eparchy. I would like to thank you all once again for your generosity and support.

I should specially mention with gratitude our four mission territories: Sangli, Satara Sholapur, Ahmednagar, Dhule and Jalgaon, where almost 120 priest and an equal number of Sisters are engaged in the work of proclamation of the Gospel and Christ witnessing through various social charitable activities. Thank you to one and all of you, also for your presence here today.

Today after the installation of the new Archbishop and having handed over the baton, I am bidding farewell. I still remember what I told you on the day of my Episcopal Ordination. I promised you "Today onwards my heart will be in the Eparchy of Kalyan and Eparchy of Kalyan in my heart".

I can truly say that during the last 29 years I tried to live up to my promise and the Eparchy of Kalyan was always in my thoughts, words and actions and in all my projects and plans.

When I was given farewell in our Minor Seminary recently, what was said by one of our Seminarians was significant. He said, Bishop, Pithave you are getting retired from the office of Bishop of Kalyan but you will never get retired from our hearts. That was an assurance that you will remember and pray for me.St. Pope Paul VI before his return, after the Eucharistic Congress in Mumbai on 5th December 1964 said, I am going back to Rome but I leave my heart in India. So too, I say today, I am going back to Kerala but I leave my heart in the Archeparchy of Kalyan. My stay there will be at MCBS Zion Provincial House, Calicut. On very important occasions or events of our Archeparchy I shall try to come and participate so that I get a chance again to meet you all.

As I mentioned, all of you were so loving, generous, co-operative and supportive. I would request you all, to extend the same support and co-operation to our new Archbishop Mar Sebastian Vaniyapurackal. I wish everything best and God's abundant blessing on our Archeparchy and on all of you.

On the day of my Episcopal Ordination my family members gave me a spiritual bouquet with the writing: We have deposited in the heavenly bank in your favour, an amount of... Holy Qurbana, Rosaries, Way of the Cross etc. As you draw as per need from the bank we will continue to deposit again. Today dear Rev. Fathers, Sisters and all my dear ones you have deposited again a great amount of spiritual wealth in heavenly bank in my favour. I sincerely thank all of you for this sign of love and this precious gift of ineffable value, and all the gifts you have given me. Thank you to one and all of you. The beautiful chalice you have given me I am presenting to this St. Thomas Cathedral with a request to remember me in your prayers.

All the members of our Eparchy could not be invited for today's functions due to constraints of space but you are representing all the members. Please convey my greetings and prayers to all others.

I sincerely thank the present Curia members and Cathedral Vicar and all the Rev. Fathers and Sisters, various committee members and all of you, for making today's functions so significant and beautiful. I would like to conclude repeating the same words of promise, of assurance of prayers. 'Whenever I pray I will remember you and whenever I remember I will pray for you'. Please continue to pray for me and I promise my prayers for you.

May God bless you and good bye to one and all of you.

Love in a Changing World: From Love Letters to Dms

Jaimy Thomas
St. Sebastian Community Centre,
Goregaon East

Love. Just four letters, but it manages to confuse, delight and overwhelm us across generations. It's been the subject of poetry, cinema, philosophy and endless conversations over coffee. Yet, if you compare the way our parents experienced love to the way we do today, it feels like we're not even talking about the same thing.

But here's the secret: the essence of love hasn't really changed. What's changed is the way we express it, how we understand it and—perhaps most importantly—how we *confuse it* with other things, like attachment.

Love vs. Attachment: The Real Idea of Love

At its core, love is a choice rooted in care, respect, and growth, while attachment is a dependence shaped by fear and the need for control. Love builds; attachment clings.

Attachment is about filling a gap. Love is about building something together.

Attachment demands constant reassurance. Love creates steady trust. Attachment narrows life until it revolves around one person. Love expands life by making room for two people to grow together.

I once heard someone describe it this way: *"Attachment makes you anxious about losing; love makes you grateful for having."* That quiet gratitude is what keeps relationships steady when emotions get messy.

The Bible puts it beautifully: *"Love is patient, love is kind… it*

does not insist on its own way" (1 Corinthians 13:4–5). In every generation, that's what makes love real—it's never about taking, only about giving and growing together.

In short: attachment traps you in fear, but love sets you free to grow.

Post-Modern Romance: Less Destiny, More Compatibility

Earlier generations often described love as destiny. Couples would say they were "meant to be," and families often trusted in fate. Today, love feels less like fate and more like choice. It's about making daily decisions with care, commitment, and respect.

I remember being outside church and watching a couple laugh over their differences. She told him, 'We don't have to like the same movies, but if you can't handle my obsession with street food, this won't work.' He just laughed and replied, 'Fine, but only if you promise not to judge my love for 90s songs.' It was light-hearted, but also revealing — modern love thrives less on drama and more on flexibility.

True love isn't just about merging lives perfectly; it's about walking side by side, respecting differences, and growing together with patience and understanding.

From Ink Pens to Emojis: How We Say "I Love You"

The gestures of love have changed dramatically.

- Then: A handwritten note sprayed with perfume.
- Now: A "good morning" text with three heart emojis.
- Then: Waiting under a balcony just for a glimpse.
- Now: Checking "last seen" on WhatsApp.

It may sound less romantic, but the intention hasn't changed. Someone once told me, *"A perfectly timed meme is basically a love letter now."* And honestly, they weren't wrong. Sending a reel at midnight with the caption *"This reminded me of us"* is today's way of saying *"I thought of you."*

Ghosting, Swiping & Other Modern Love Villains

Modern love, of course, comes with its own set of challenges. Ghosting has replaced the awkward "it's not you, it's me" conversations. Swiping culture can make relationships feel like shopping catalogs. And the fear of missing out (FOMO)—the thought, *"What if there's someone better out there?"* – is enough to shake even steady couples.

But let's not imagine the past as perfect either. Earlier generations had nosy neighbors, disapproving families and long-distance love without the blessing of video calls. I remember an aunt saying,"In our days, the real worry wasn't being ignored, it was the postman losing your letter." Every era has its villains; ours just happen to be digital.

Compatibility + Care = Love That Lasts

If there's one thing modern life teaches us about love, it's this: grand gestures are sweet, but it's the little things – consistency, care and a willingness to adapt – that really keep a relationship strong.

The Bible gives us timeless examples of this. Mary and Joseph show that love isn't just about feelings – it's about action, trust, and faith. Joseph's patience and protection, and Mary's courage and obedience, remind us that love is built day by day, through small choices and shared commitment, even when life is uncertain.

In marriage, friendship, or family, the principle is the same: love grows when both people show up, listen, and adjust. It's not always dramatic, but these quiet, steady moments are what make love last.

Ancient Wisdom for a Wi-Fi World

While apps, emojis, and Face Time are new, the qualities of love are timeless. Patience, kindness, forgiveness – these never go out of fashion. Blending those old truths with modern adaptability might just give us the healthiest version of love yet.

Love doesn't need to be either old-school or new-age. It can be both. It can be handwritten notes on special days and silly memes on regular ones. It can be candlelight dinner on a free weekend and food delivery on a busy day.

Because in the end, love is a lifelong course – not a destination. Falling in love is just the prologue; the real story is about how we handle the inevitable struggles, compromises and growth that come afterward.

Final Take: Love Isn't Dead, It Just Got an Upgrade

So, is love disappearing in our fast-paced, app-driven world? Not at all. It's simply evolving. The love letters have become memes and voice notes. The emojis have become inside jokes shared through reels. The serenades have become Spotify playlists. The long walks have become long video calls.

A friend once sighed, "Love isn't what it used to be." I smiled and said, "Maybe not – but now we have quicker ways to connect, new ways to express it, and a deeper sense of what really matters."

And perhaps that's the real beauty of love in a changing world: its ability to keep pace with us, without ever losing its heartbeat.

LOVE-ADJACENT: WHAT LOOKS LIKE LOVE BUT ISN'T LOVE

Nithya Lourdumary Joseph
Counsellor & Social Worker, Premanjali

Love is the purest form of human emotion that only desires the best from you and for you. Are you in love?

Do you often wonder whether they will stop loving you if you don't do what they want? Well, in that case, is that true love or something love-like which you're getting used to?

Not everything that *feels* like love is love. Sometimes, what we mistake for love is something else entirely; controlling, or self-serving. It looks like love, sounds like love, and may even *say* it's love – but it's only love-adjacent.

Love-adjacent behaviour just *mimics* love. It's an illusion wrapped in bouts of affection. In this space, lives manipulation, emotional blackmail, and selective affection – all dressed in the language of care, devotion, and romance.

Recognising these patterns can mean the difference between staying trapped in a destructive relationship and stepping free.

Let's take a look at the common tactics most people fall prey to:

• Love Bombing: Illusion of Care & Affection

Here, the manipulator bombards the partner with attention, gifts, compliments, and constant communication to gain control and create a dependency on them. A love bomber may use different tactics, but the overall feeling is that it is "too much, too soon" and that is NOT love.

Genuine love takes time to grow. If a person feels trapped, then they can try to figure a way out by communicating with someone they trust; this will offer them an insight into their emotions, the other person's behaviour & motive and give them the courage to let go of the relationship.

• Manipulation: Disrespecting boundaries

Manipulative lovers use emotionally unhealthy strategies to control their partners. They will ask their partners to do what they want by using terms like "I'm just worried about you" or "It's only because I care" or even a "You know me best. I only want what's good for you." They may push them to change their appearance, abandon their friends, or share their passwords; all under the guise of closeness. It feels like they care, but it's not care; it's just control wrapped in love's language.

True love respects boundaries. Any relationship that makes you lose your identity and chips away at your true self is a red flag. If you want to work on such a relationship, the first step is to create clear boundaries and hold them to it.

• Gaslighting: Damaged self-trust

Gaslighting is the most dangerous form of love-adjacent behaviour. It's an abusive tactic that makes a person question their own reality. It's a seed sown by the abusive individual to distort their partner's reality by denying facts & events for their own gain. The common phrases used by them are "That's not what happened; you're overreacting", "You're crazy. I would never do that."

True love does not erase your reality. When someone invalidates your truth and calls it love, they do not love you; they are protecting their own power or image. It's a wakeup call to cut off the relationship, unless you are suffering from memory loss.

• Emotional Blackmail: Love wrapped with conditions

The term emotional blackmail was popularised by clinical social worker Susan Forward about controlling people in relationships and the theory that fear, obligation and guilt (FOG) are the transactional dynamics at play between the controller and the person being controlled.

Real love is not a transaction. It doesn't say, "If you really loved me, you would do..." That's emotional blackmail, a tactic that turns affection into obligation and when the obligation is not met it turns into guilt and fear.

Blackmailers leverage guilt or fear to gain control. When love is wrapped in these tactics, it suffocates the very essence of what love should be. It's crucial to identify these manipulators in your life and to establish strong boundaries – love thrives in freedom, not in control.

• Selective Affection: Push & Pull dynamic

If you do what they want, you get warmth (Pull). If you don't, you get iced (Push). This creates emotional instability that leaves you anxious and constantly seeking approval.

You're being conditioned, not cared for. Conditioned to please them so that they treat you in a better way – as per their convenience.

• Self-abandonment: Fear of Judgment and Rejection

The threat of being rejected and unloved sometimes pushes us towards self-abandonment. As humans, we are hard-wired and deeply conditioned to seek love and belongingness for our survival. Being aware on one's own feelings is key to break free from the cycle of self-abandonment.

What love is not

All the above-listed behaviours, if practiced on a regular basis, come under the umbrella of emotional abuse. When love starts to demand sacrifice without regard for personal boundaries or well-being, it shifts from being supportive to being controlling or coercive. The most common statements stated by abusers are "I'm doing this because I love you."; "I'm the only one who really understands you."

Loving someone isn't about possession or control. It's about creating a healthy environment to nurture and care for each other.

Not everything that feels like love is love. Love-adjacent experiences tens to leave us deeply wounded and traumatised. The first step to avoid this, is to become aware of yourself and to take time to discern the other person.

Love still exists but we have to learn how to recognize it. If you find yourself in a situation that feels like love but leaves you drained, afraid, or unsure of yourself – listen to that voice, and if required, seek help – whether it's a trusted friend or a counsellor.

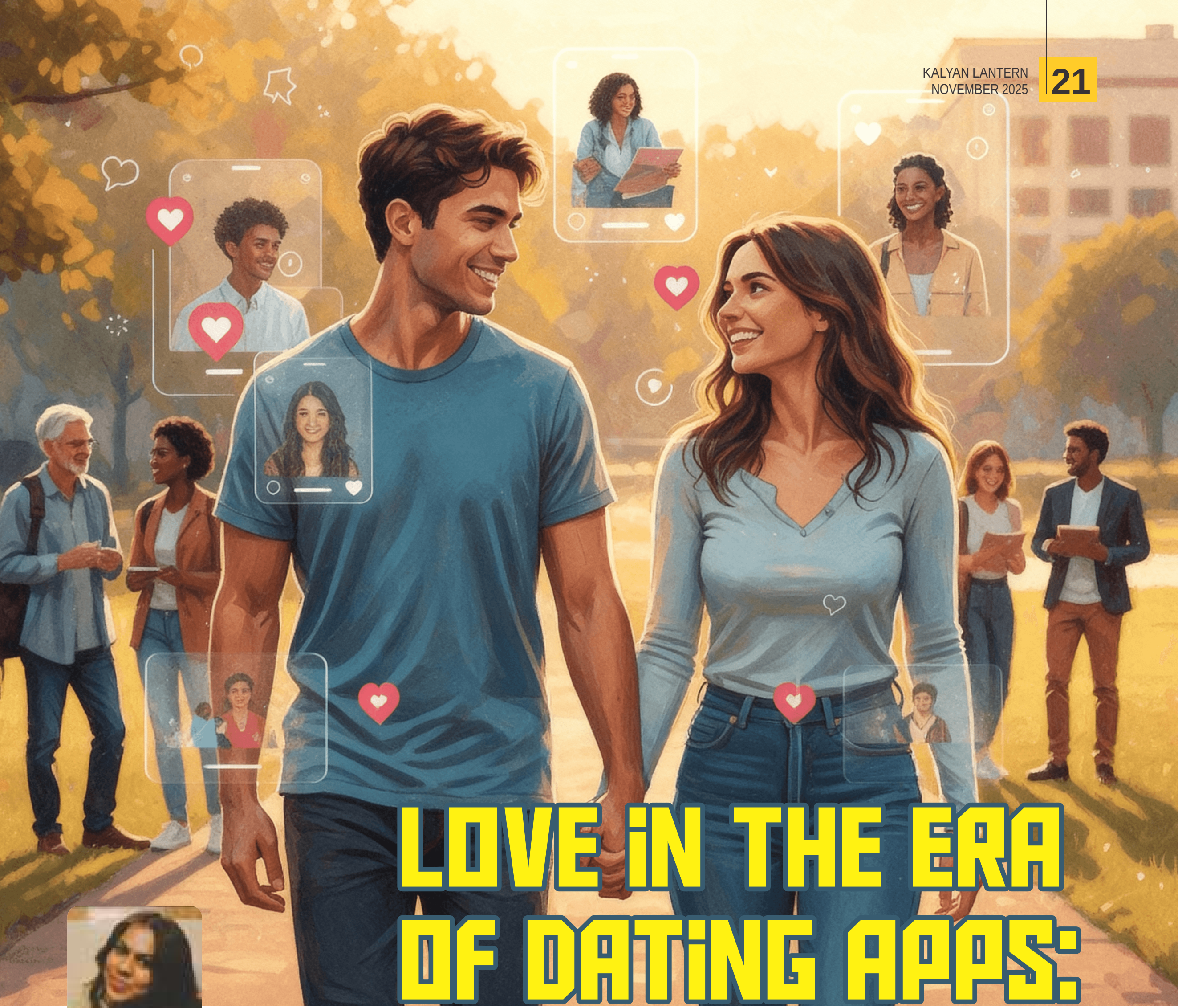

LOVE IN THE ERA OF DATING APPS:

WHAT IT REALLY MEANS IN A CHANGING WORLD

Schanna Muliyil
St. Kuriakose Elias Chavara Church,
Kandivali East

Our parents and grandparents had a very different idea of love. For them, it was often tied to family approval, forever commitments, or a sense of stability that rarely got questioned. Love was framed as something permanent, something that once begun would continue almost by default. It was less about chemistry or choice and more about duty, tradition, and societal expectations. For us, living in a world of dating apps, Instagram reels, and situationships, love feels like a different language altogether. It is not that we do not believe in love, we simply define it differently.

Today, first impressions do not happen at school gates, college canteens, or neighborhood hangouts the way they once did. They happen on apps. A swipe, a match, a direct message that is where many love stories begin. That does not make these relationships less real, but it does change the entire vibe. What used to take weeks of slow observation and conversations can now unfold in a few hours over texts, calls, or video chats. Sometimes this speed feels liberating, and sometimes it feels overwhelming.

If you ask most of my peers what love means, you won't hear words like marriage, duty, or commitment right away. Instead, you'll hear something like: "It's about the vibe." For us, love isn't about mapping out the next twenty years; it's about showing up in the next twenty minutes. What matters

is finding someone who understands us in the now who doesn't disappear when life gets messy, who makes us feel more real than the perfectly edited version of ourselves online. Love, in our world, is the rare space where you can exhale, laugh at your own chaos, and be unfiltered in a culture that edits everything else.

Older generations may think this sounds shallow, but to us it is raw and real. In a culture obsessed with filters, hashtags, and perfection, having even one relationship where you can be vulnerable, messy, and unpolished feels rare and precious. With dating apps and social media, new words keep popping up to describe new patterns in relationships; ghosting, breadcrumbing, situationships. These terms exist because the old language of love no longer covers what we experience today.

Dating today sometimes feels like we all need a dictionary just to keep up. Gone are the days when "breakup" or "proposal" covered the big milestones. Now we're navigating a jungle of new terms, each describing a very specific (and often very painful or ridiculous) kind of modern romance. It's almost like love has its own slang update every year

Situationship – More than friendship but less than a defined relationship; emotionally involved yet without labels or long-term clarity.

Benching – Keeping someone "on the sidelines" as a backup option while pursuing others more seriously.

Breadcrumbing – Sending occasional flirty texts or likes to keep someone hooked, without any real intention of commitment.

Orbiting – When someone stops direct communication but continues to watch your stories, like your posts, or stay present online, circling your life without engaging.

Ghosting – Abruptly cutting off all communication with no explanation, disappearing like a ghost.

Zombieing – When someone who previously ghosted you suddenly comes back into your life, acting like nothing happened.

Love-bombing – Overwhelming someone with attention, affection, or promises early on, often to gain control rather than build real intimacy.

Cushioning – Flirting with or entertaining other prospects "just in case," even while in a relationship.

These terms are not just internet jokes or passing memes; they're basically the emojis of modern love. They give us a quick way to label complicated feelings, turn disappointments into stories we can laugh about, and help us feel a little less alone when things go sideways. And oddly enough, they've also become translators for our parents. They may roll their eyes at dating apps or think "situationship" sounds like bad English, but the moment we say "He ghosted me," they suddenly understand. It's as if the word itself unlocks a whole new level of intergenerational communication, one fragile, slightly wobbly bridge where at least everyone knows what "being left on read" feels like.

When I step back and really think about it, love, real love; still looks the same at its core. It's not about grand gestures straight out of a movie; it's about the small, everyday choices. It's when someone wants the best for you, even if it means letting you rant about office politics for the fifth time in a week. It's not just about shining in public but about cheering each other on in private, like celebrating when you finally fix the Wi-Fi or remembering to pack an umbrella because you always forget. Real love shows up in the unglamorous moments: late-night phone calls that drift into comfortable silences, arguments that end with laughter, or the way someone notices you've had a rough day without you saying a word. For me, it isn't about ego; it's about sacrifice, not the dramatic, movie-style sacrifice, but the everyday kind. It's choosing patience when you're running low, listening instead of snapping back, and letting go of pride because the relationship matters more than being right.

Values like patience, kindness, humility, and forgiveness will never trend on TikTok, but they are the foundation of relationships that last. They are what carry people through hard seasons, not just the happy ones. And that is why I do not believe the stereotype that Gen Z does not believe in love. We do. We just want it to be genuine. We do not want a relationship that looks picture-perfect online but feels hollow offline. Another thing that defines our generation's view of love is choice. Many of us want to move past the old idea that love is only about alliances, families arranging matches, or society deciding who belongs with whom. That may have worked for earlier generations, but for us, love is also about freedom.

We still care about family. We still care about belonging. But we want relationships where individuality and togetherness can exist side by side. We want partnerships that feel alive, not arrangements that feel like obligations. That does not mean we are rejecting tradition completely. It means we are renewing it, updating it, making it fit with the world we live in now. And in that sense, faith and modernity are not opposites. Choosing someone because you respect them, building a bond that allows both people to grow, and making small sacrifices for each other these are not just trendy ideals. They are timeless values, ones my faith community has always upheld.

So what is the takeaway? For me, it is this: love will keep changing with culture, with technology, with new slang and vocabulary. But at its heart, love will always be about selflessness. Gen Z might use words like vibe, authenticity, or safe space, but beneath the language, we are pointing to something timeless. We want a love that makes us better, not smaller. The real challenge is ego. If love becomes only about me, it will eventually fall apart. If it becomes about us, it will flourish. True love happens when both people are willing to grow, to give, and to put the other first not in a way that erases individuality, but in a way that builds something bigger together.

And maybe that is the ultimate plot twist. In a world full of swipes, filters, and hashtags, the most radical thing we can do is actually love each other for real. Because in the end, it will never be about how many likes your relationship gets. It will be about whether you both walk away stronger, kinder, and more whole than you were before. That, to me, is the essence of love in a changing world. It is not about chasing perfection or clinging to the past. It is about creating something genuine, something selfless, something that outlasts trends.

Royal World Tours
ROYAL WORLD TOURS PVT. LTD.
TRAVEL WITH THE MOST TRUSTED NAME FOR PILGRIMAGE & WORLDWIDE TOURS

Grand Europe – 17 Days (11 Countries)
Travel Date - 20th April, 4th & 18th May 2026
Italy / Vatican / Austria / Germany / Switzerland / Luxembourg / Belgium / Liechtenstein / France / Spain / Portugal

Eastern Europe with Overnight Cruise
15 Days (8 Countries)
Travel Date - 20th April & 2nd May 2026
Italy / Vatican / Croatia / Bosnia & Herzegovina / Austria / Hungary / Poland / Czech- Republic

Europe Tour with Medjugorje & Overnight Cruise - 15 Days (7 Countries)
Travel Date – 11th May 2026
Italy, Vatican, Croatia, Bosnia & Herzegovina, France, Spain, Portugal

Western Europe – 12 Days (5 Countries)
Travel Date – 11th May 2026
Italy, Vatican, France, Spain, Portugal

USA Tour – 12 Days
Travel Date – 17th August 2026
New York / New Jersey / Philadelphia / Washington DC / Hershey / Niagara Falls / Buffalo / Las Vegas / Grand Canyon / Los Angeles / Hollywood / California / San Francisco

Japan - 8 Days
Travel Date – 13th April 2026
Tokyo / Hiroshima / Osaka

Australia - 10 Days
Travel Date – 5th October 2026
Melbourne / Port Douglas / Gold Coast / Sydney

Holy Land - 12 Days
Travel Date – 20th Dec 2025, 20th Feb, 20th Apr, 4th & 18th May 2026
Jordan / Israel / Palestine / Egypt

(Special discount for group of 15 or more pax)
All inclusive tour packages / Air Fare / Visa / 4* Hotels / All 3 meals included / Tips included / City Tax included / Travel Insurance up to 69 years included / GST

120 & 121, 1 st Floor, B Wing, Bhaveshwar Arcade, LBS Road, Near Shreyas Cinema, Ghatkopar (W), Mumbai - 86
Charles Martin: +91-98338 32893 ; +91-99202 20022 ; +91-99670 14409 ; 98338 33893
Email: charles@royalworldtours.in / Website: www.royalworldtours.in
More than 28,300 Satisfied passengers in last 14 years!

സ്നേഹം

Austin Jose Vattakkattu
Editorial Board Member, Kalyan Lantern

ജീവിതം ഒരുവനായി കരുതിവക്കുന്ന അനന്യമായ കരുണയുടെ പേരാണ് സ്നേഹം. മരണത്തേക്കാൾ ഭീകരമായ അനുഭവമാണ് ഏകാന്തത. ആ കൊടിയ ശിക്ഷയെ മറികടക്കുവാനാണ് സ്നേഹമെന്ന ബന്ധം ഒരാൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത്.

സ്നേഹം ഒരു വികാരത്തിനപ്പുറം ആത്മദാനമാണ്; ആത്മസമർപ്പണമാണ്. സ്നേഹിക്കുമ്പോഴാണ് ഹൃദയം തിരുഹൃദയമായി മാറുന്നത്. കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ചങ്ക് തുറന്ന് തന്ന നസ്രായന്റെ രക്തത്തുള്ളികളിൽ കാലം മറക്കാത്ത സ്നേഹസ്പന്ദനങ്ങളുണ്ട്.

“A friend is one that knows you as you are, understands where you have been, accept what you have become and still gently allows you grow” (William Shakespeare).

കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു തന്നെ സ്നേഹമാണ്. ‘സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം, ദൈവം സ്നേഹമാണ്’ (1 യോഹന്നാൻ 4:8). സ്നേഹം എന്നത് ആഴമേറിയതും സമഗ്രവുമായ ഒരു അനുഭവമാണ്. അത് സന്തോഷങ്ങളും വിജയങ്ങളും മാത്രമല്ല, ദുരിതങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും നിറഞ്ഞ വഴികളിലൂടെയും നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു യാത്രയാണ്.

സ്യൂഡൻ പോളിസ് ഷൂട്ട്സിന്റെ “സ്നേഹിക്കാൻ ഭയക്കേണ്ട” (Don’t be afraid to love)ലെ ഒരു കവിത ഇപ്രകാരമാണ്.

ഞാൻ എപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്,
നിന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ

ഞാൻ എപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്,
നിന്റെ കൂടെ ചിരിക്കാൻ

ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്,
നിന്റെ കൂടെ കരയാൻ

ഞാൻ എപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്,
നിന്നോട് സംസാരിക്കാൻ

ഞാൻ എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്,
നിന്നോടൊപ്പം ചിന്തിക്കാൻ...

സത്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കാൻ ഒരാളുണ്ട് എന്നറിയുക എത്രയോ ആശ്വാസപ്രദമാണ്. ഈ സ്നേഹമാണ് വിവാഹത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടത്.

ഏകാന്തതയായിരുന്നു മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ ആ പഴയ ദു:ഖം. ദൈവത്തിനുപോലും സഹിക്കാതെപോയ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു ഒരാൾ തനിച്ചാണെന്നത്. അങ്ങനെയാണ് അയാൾക്ക്വേണ്ടി ഒരു കൂട്ടുകാരിയെ മെനഞ്ഞത്.

വി. ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ Familiaris Consortio എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനത്തിൽ കുടുംബമെന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ നാല് ലക്ഷ്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

1. ജീവനെ പരിപാലിക്കുക

2. സമൂഹത്തിന്റെ വികാസത്തിൽ പങ്കുചേരുക

3. സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കുചേരുക

4. സ്നേഹത്തിൽ കുടുംബം അധിഷ്ഠിതമാക്കുക

മാർപാപ്പ പറഞ്ഞു “ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലും, ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിലും, മാതാപിതാക്കളും കുഞ്ഞുങ്ങളും തമ്മിലും, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ തമ്മിലും, ബന്ധുക്കളും മറ്റു കുടുംബങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിനും ജീവനും പോഷണം ലഭിക്കുന്നത് കുടുംബത്തെ കൂടുതൽ അഗാധവും തീവ്രവുമായ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന നിലക്കാത്ത ആന്തരികശക്തിയാലാണ്. അതാണ് വിവാഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും അടിത്തറയും ആത്മാവും“.

ബന്ധങ്ങൾ നമ്മൾ കരുതുന്നതുപോലെ ആകസ്മികമൊന്നുമല്ല. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചത് മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്താതിരിക്കട്ടെ എന്ന് ക്രിസ്തുവും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ കുടുംബത്തെ “തൊട്ടറിയാൻ കഴിയാത്ത പുണ്യസ്ഥലം” എന്ന നിലയിൽ ഗാർഹിക സഭ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു. വ്യക്തികളുടെ സ്നേഹവും കൂട്ടായ്മയും പൂർണത പ്രാപിക്കുന്നിടം.

“സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ ജോലിത്തിരക്കെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് സായാഹ്നത്തിൽ എന്റെ ഭാര്യയോട് കൂടിയിരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ പാടുന്നതും കേട്ട്, കളിക്കുന്നതും കണ്ട് പരമാനന്ദം കൊള്ളുന്ന അവസ്ഥയാണ് എന്റെ സ്വർഗ്ഗം“. കടുത്ത നിരീശ്വരവാദിയായ ഇങ്കർഡോൾ ഈ ലോകത്തിലെ സ്വർഗ്ഗം കുടുംബമാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ ആരും അംഗീകരിക്കും.

ജീവിതം യാന്ത്രികമായി പോകുന്നുവെന്നതാണ് നമ്മുടെ കാലം അനുഭവിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി. ജീവിതത്തിരക്കുകളും ജോലിഭാരങ്ങളും മൂലം ക്ഷീണിച്ച് വീട്ടിലെത്തുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ. പലപ്പോഴും ഒന്നിച്ചുള്ള ഭക്ഷണത്തിനോ സംസാരത്തിനോ പ്രാർഥനക്കോ സമയം കിട്ടാത്ത അവസ്ഥ. ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആകുലതപ്പെടുകയും, ആശങ്കപ്പെടുകയും, അമിതമായി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും വഴി ഇന്നിന്റെ മാധുര്യം ആസ്വദിക്കാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ദിനങ്ങൾ. മക്കൾക്ക് സുരക്ഷിതത്വബോധവും വിശ്വാസവും പകർന്ന് കൊടുക്കാൻ വിഷമിക്കുന്ന അവസ്ഥ. ഇവയെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയുടെ പക്വമായ വളർച്ചക്കും, സാമൂഹികമായ ഉന്നമനത്തിനും തടസ്സമാകുന്നു. മനസ്സ് തുറന്നുള്ള പരസ്പരസംസാരം കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നു. സൗമ്യതയോടെയും സത്യസന്ധതയോടെയുമുള്ള സംസാരം നമുക്ക് പരിശീലിക്കാം. മറ്റുള്ളവർക്കായി നാം മാറ്റിവക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മാറ്റി നിറുത്തി മറ്റുള്ളവരെ ശ്രവിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

സൃഷ്ടികർമ്മം വിശദീകരിച്ചതിനുശേഷം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം സഹോദര്യബന്ധങ്ങളുടെ കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നു. ‘കർത്താവ് കായേനോട് ചോദിച്ചു: നിന്റെ സഹോദരൻ ആബേൽ എവിടെ?’ (ഉൽപത്തി 4:9). കായേന്റെ മറുപടി തന്നെയാണ് ഈ ചോദ്യം നമ്മോട് ചോദിച്ചാലും നമുക്കുള്ള ഉത്തരം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചെറിയ ചെറിയ തർക്കങ്ങൾക്കും വാശിക്കും പരിഹാരം കണ്ട് പരസ്പരം തണലാകാനുള്ള സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതുപോലെ അകലെ ആയിരിക്കുന്ന സഹോദരനെ അടുത്തായിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ അനുഗ്രഹീതർ.

‘നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക’ (ലേവ്യർ 19:18). ഇന്നിന്റെ പൊതുവായ സ്വഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സകലരെയും ചേർത്തുപിടിക്കുന്ന ഈ കൽപ്പനയുടെ വ്യാപ്തി മനുഷ്യന്റെ ചിന്താപരിധികൾക്കപ്പുറമാണ്.

നമുക്കെല്ലാം സുപരിചിതമായ നല്ല സമരിയാക്കാരന്റെ ഉപമ. ഈ ഉപമ പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഇനി ഏത് കഥാപാത്രവുമായാണ് നിങ്ങൾക്ക് സാദൃശ്യം എന്ന ചോദ്യം നമ്മുടെ നെഞ്ചുപിടപ്പിക്കും. മുറിവേറ്റു കിടന്നവന്റെയോ മുഖം തിരിച്ചു കടന്നുപോയവരുടെയോ, ആരുമായാണ് നമുക്ക് കൂടുതൽ സാദൃശ്യം എന്ന് ചിന്തിക്കാം.

സഹോദര സ്നേഹത്തിന്റെ മാനം നമുക്ക് ഓർക്കാം. ഈശോക്ക് ജീവിതം സമർപ്പിച്ച് ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു വഴി നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്ക് വന്ന സ്നേഹം സഹോദരങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടലാണത്. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തുന്ന ചില ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാനായും ഉണ്ടാവട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവരും നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന് നാം ആഗ്രഹിക്കണം. ഇതിനായി നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ രൂപപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ വളർച്ചക്ക് തടസ്സമായിത്തീരുന്നു. നമ്മെ സ്നേഹിച്ച് വളരുവാനുള്ള അവരുടെ സാധ്യതയും തടയപ്പെടുന്നു. ‘സ്നേഹമായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം’ (1 കൊറി. 14:1) എന്ന് വി. പൗലോസ് വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹത്തിലേക്ക് ഹൃദയവും സകല ശേഷികളും തിരിച്ചുവക്കുന്നതിലാണ് ക്രൈസ്തവരുടെ രക്ഷ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഓരോ സൃഷ്ടിയും തന്നിൽ തന്നെ സവിശേഷമായ ഒരു ത്രിത്വൈക ഘടന വഹിക്കുന്നു വെന്ന് വി. ബൈബിളിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സർവ്വസൃഷ്ടികളും നമ്മുടെ നല്ല ദൈവത്തെ ഓർമ്മിക്കാനും സ്തുതിക്കാനും വഴിയാകുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്ക് സ്നേഹമുള്ളവരായിരിക്കാം. അവയോട് ചേർന്ന് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യാം.

10 Signs of Mature Love

1. Emotional Responsibility

You own your feelings and don't blame your partner for them. Nothing is as attractive as self-awareness.

2. Respect for Boundaries

Clear communication of needs. Respecting personal boundaries, instead of trying to make them prove their love by blurring the lines just for you.

3. Mutual Growth

You both support each other's personal development and change together.

4. Compassion Over Judgment

You love your partner for who they are, imperfections and all. No trying to mould them into your version of 'perfect.'

5. Secure Attachment

Trust and emotional safety allow both to be authentic and vulnerable. Read: there's no need for manipulation to exercise control over the other.

6. Active Listening

You listen to understand, not just to respond. You acknowledge and validate their feelings without interruption or trying to shove your perspective down their throat.

7. Healthy Conflict Resolution

Disagreements are resolved calmly, without escalation or blame game.

8. Emotional Intimacy

You connect deeply beyond physical attraction, without fear of rejection or ridicule.

9. Individual Independence

You support each other's personal goals and freedom, while respecting individual space.

10. Non-Transactional Love

Love isn't about what you can get, but what you give freely. It doesn't operate on the 'if you do this for me, I'll do this for you' principle.

For more such content, you can check out the Instagram accounts of psychologists - Dr Nicole LePera, Dr Esther Perel, Dr Nedra Tawwab, and Dr Sara Kubric

Rini Kunjuvareed
Editorial Board Member,
Kalyan Lantern

WHEN LOVE FEELS HEAVY:
THE HIDDEN BURDEN OF EXPECTATIONS

Ajith Vincent
Kristuraj Church, Marol

At the start of a relationship, everything feels light, easy, and exciting. You talk for hours, share memes, dream about the future, and it all feels perfect. But as time passes, that lightness sometimes turns into pressure — the kind that quietly weighs you down.

You start feeling like love is a job you need to get right — and that pressure often comes from three sneaky places: expecting too much from one person, comparing your relationship to others, and the fear that maybe there's "someone better" out there.

Expecting One Person to Be Everything

Here's where a lot of us go wrong — we expect one partner to be everything: your best friend, your therapist, your adventure buddy, your financial planner, your family peacemaker, and your soulmate — all rolled into one.

That's a lot for one human being! Nobody can fill every role perfectly. When we expect that, it leads to frustration on both sides — one person feels like they're failing, and the other feels disappointed.

Healthy relationships share the load. Friends, family, and your own hobbies are also part of your support system. Your partner should add to your life, not become your entire life.

The Comparison Trap

Let's be honest — social media makes it really easy to feel

like everyone else's relationship is perfect. You see couples posting cute pictures, fancy vacations, and anniversary surprises, and suddenly your simple "Netflix and pizza" night feels… boring.

But remember: what you're seeing online is a highlight reel, not the full story. Every couple has bad days, awkward moments, and fights over silly things.

When you keep comparing your love life to someone else's, you stop appreciating the real, good stuff you already have — the small acts of care, the comfort of being yourself, the laughter over nothing. That's what real love looks like.

The "What If" Anxiety

Ever caught yourself thinking, *"What if there's someone better out there?"* You're not alone. In a world full of options and dating apps, "relationship FOMO" (Fear Of Missing Out) is real.

But here's the truth: there is no perfect person. Every person — even the "better" one — will come with their own set of flaws and challenges. The happiest relationships aren't about finding perfection; they're about choosing to grow and build something real with the person you already have.

Making Love Feel Lighter

So how do we take the pressure off love?

• Be real, not ideal. Stop expecting your relationship to look like a movie.

• Appreciate what you have. Focus on your connection, not comparisons.

• Choose commitment. Love grows when both people stay all-in, even on the ordinary days.

When we drop the unrealistic expectations, relationships start to breathe again. They become something joyful — not something to "manage" or "fix."

Love Should Feel Like Freedom, Not a Test

Real love doesn't feel like a burden or a checklist you need to pass. It should feel like space — space to be yourself, to grow, to be honest.

Think about the difference between a forced smile and a genuine laugh. You can't force feelings — they have to come naturally. Relationships shouldn't pressure you to say "I love you" or hit milestones quickly. Love that lasts takes time, patience, and a lot of honesty.

The Strength of Being Real

If you ever feel like you have to hide your true self — your flaws, insecurities, or weird habits — the relationship starts to lose its strength. Real love happens when both people show up as their authentic selves, messy but honest.

Keep Your Own Life Too

Falling in love doesn't mean losing your individuality. You're still your own person — with dreams, friends, and hobbies. Love should never take away your freedom or personal space.

Needing time alone or with your own circle doesn't mean you love your partner less — it actually means you're emotionally healthy.

Support, Don't Sacrifice

A great partner doesn't make you shrink; they help you grow. They cheer for your goals, not guilt you into giving them up.

Relationships built on constant sacrifice can quietly turn into resentment. But when both people feel supported and encouraged, love becomes a powerful space for growth.

The Bottom Line

Real love isn't about completing each other — it's about two complete people walking side by side, helping each other grow.

Love should feel like freedom, honesty, and comfort — not pressure, comparison, or fear. The best kind of love doesn't weigh you down; it lifts you up.

KIDS CORNER

The Relationship Puzzle:
Building a Family Like Jesus, Mary & Joseph

God created families as the first school of love.

At home, we learn to share, forgive, respect, and care — and most importantly, to build strong, loving relationships with each other.

Just like Jesus, Mary, and Joseph in the Holy Family, showing love, kindness, and spending time together helps our family grow closer and reflect God's love.

No.	Scrambled Word	Virtue- Unscramble	Scripture Connection
1	SISNEKDNN		"Be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God forgave you." — Ephesians 4:32
2	ACRFIEIS		"Greater love has no one than this: to lay down one's life for one's friends." — John 15:13
3	IRHPSEVNEEREC		"Let us run with perseverance the race marked out for us." — Hebrews 12:1
4	OHGIRVFORE		"Forgive, and you will be forgiven." — Luke 6:37
5	NTIMTCOEMN		"Let your 'Yes' be 'Yes,' and your 'No,' 'No.'" — Matthew 5:37
6	TLSDOIOYIAR		"Carry each other's burdens, and in this way you will fulfill the law of Christ." — Galatians 6:2
7	NSOEPOIOMC		"Clothe yourselves with compassion, kindness, humility, gentleness and patience." — Colossians 3:12
8	NMIEEDHRUYT		"Whoever humbles himself like this child is the greatest in the kingdom of heaven." — Matthew 18:4
9	NYAITITPCE		"Love is patient, love is kind." — 1 Corinthians 13:4
10	RSSTUAT		"Trust in the Lord with all your heart and lean not on your own understanding." — Proverbs 3:5

"The family is the first school of the Gospel." – *Pope Francis*

Each of these virtues is a seed of holiness.

When we live them at home — forgiving, listening, serving, and trusting — our families become living reflections of the Holy Family of Nazareth.

May your family always grow in faith, love, and unity through Christ, who is the heart of every Christian home.

Sophia Cyril
St. Bartholomew Church, Kalyan (E)

KNOW YOUR Faith

Joseph Chittilapilly
Christ The King Parish, Bhandup

"We believe in one, holy, catholic, and apostolic Church."

In the Creed we profess our faith in the One God – the Father, the Son, and the Holy Spirit. "But is it not at least questionable, at worst idolatrous, to be professing *belief* in the Church?" asks Bishop Robert Barron. Of course, it would be dubious, if the Church was a mere human institution or an accumulation of like-minded people.

In his book, *Light from Light: A Theological Reflection* on the Nicene Creed, the Bishop responds: "The glorified and ascended body of Jesus exists now in the realm of God, but the Son of God resolved to take to Himself another Body, this one spreading over space and time, made up of all of those grafted onto Christ through Baptism." Vatican II Constitution, *Lumen Gentium* upholds that "the Church is in Christ like a sacrament or as a sign and instrument." (#1) The Church is the instrument through which Jesus Christ would continue His work in the world.

St. Paul states: "For by one Spirit we are all baptized into one body." (1 Cor 12:13) and as in one body we have many members, "so we, though many, are one body in Christ." (Rom 12:5) Pope Leo XIII in his encyclical *Divinum Illud Munus* states: The Church which, already conceived, came forth from the side of the second Adam in His sleep on the Cross, first showed herself before the eyes of men on the great day of Pentecost." (#5) The Holy Spirit brings the Church to birth.

Pope Leo XIII continues: "The Church as a divine institution, is most clearly proved by the splendour and glory of those gifts and graces with which she is adorned, and whose author and giver is the Holy Spirit. As Christ is the Head of the Church, so is the Holy Spirit her soul. By Him the bishops and priest are constituted, to rule and feed the Church by that Blood wherewith Christ has redeemed Her." (#6) And Pope Pius XII in his encyclical *Mystici Corporis Christi* exclaims: the true Church of Christ is the Mystical Body of Christ. (#13)

Since, Christ "is the head of the body, the Church" (Col 1:18), all those who are grafted onto Him are cells, tissues, and organs, then "if one member suffers, all suffer together; if one member is honoured, all rejoice together." (1 Cor 12:26) Hence, the Bishop notes that "The Church in which we quite rightly *believe* should not be compared to an organization, but rather to an organism".

The Church is One: because she acknowledges one Lord, confesses one faith, is born of one Baptism, forms only one Body, is given life by the one Spirit, for the sake of one hope (cf. Eph 4:3-5). The Church is Holy: because the Most Holy God is her author; Christ her bridegroom, gave Himself up to make her Holy; the Spirit of Holiness gives her life. Since she still includes sinners, she is "the sinless one made up of sinners" (CCC #867).

The Church is Catholic: The term "catholic" comes from the Greek – *kata holas*, something universal or all-embracing. Universal, because she proclaims the fullness of the faith, she bears in herself and administers the totality of the means of salvation, and she has been sent out by Christ on a mission to the whole of humanity. The Church is Apostolic: because she is founded on "the twelve Apostles of the Lamb" (Rev 21:14), she is indestructible (cf. Mt 16:18), and Christ governs her through Peter and the other apostles, who are present in their successors – the Pope and the Bishops.

5th Birthday in Heaven

13th December 2025

Though the pain of loss may never completely go away, the love and memories we shared with our loved ones will continue to bring us comfort.

Deeply Missed &
Ever fondly remembered by:
Family, Relatives, Friends,
Near and Dear Ones

Mr. A.P. JOHNNY

In Heaven Since: 13th December 2020

25th Year in Heaven

We Can't have old days back
When we were all together
But memories & Loving thoughts
Will be with us forever

Fondly remembered by : -
Arimboor Cheerotha Kuriakose Thomas

&

Karleena Thomas

Major (Mrs.) Annamma P.C.

Wife of A.K. Thomas, Sanpada

15/08/1957 - 03/11/2000

2nd Death Anniversary

Thressia John Kalathingal
(06/06/1954 - 09/09/2023)

John.V. Kalathingal
(29/12/1948- 11/11/2023)

Quickly and silently came the call,
your sudden death surprised us all,
only those who have lost can tell,
The loss of dear ones without a farewell .

A place is vacant in our home ,
A voice we loved is stilled,
A place is vacant in our hearts,
Which never can be filled.

Fondly Remembered By:
Family Members

St. Joseph's Church, Airoli

12th Death Anniversary

M. R. VARGHESE
30/04/1938 - 20/11/2013

Remembrance

*"A great soul serves everyone all the time.
A great soul never dies.
It brings us together again and again."
"You will always be in our heart...
because in there you're still alive."*

Beloved Family:
Daisy Varghese (Wife)
Children & Grandchildren

5th Death Anniversary

25-11-2025

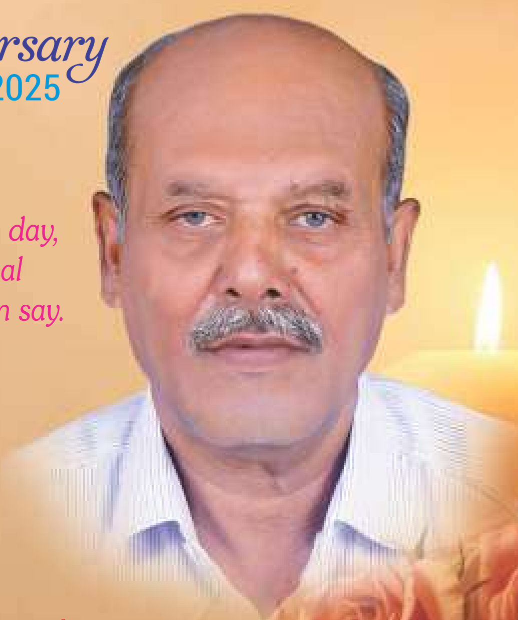

You are missed Each and Every day,
for you were Someone special
who meant more than words can say.

Wife: Daisy Davis
Son: Fr. Danny Chittilapilly
Daughter: Divya
Son in law: Joseph
Grandchildren: Kevin, Noel & Savio

C T DAVIS Chittilapilly (H)
Born: 29/03/1955 – **Died:** 25/11/2020

40th Death Anniversary

Those we love never go away. They walk beside us everyday.
Unseen, unheard, still near, still missed and still very dear.

Fondly remembered by
Wife: Treasa Jose
Children:
Jojo & Biljy
Jiji & Renny
Jopaul & Bindu
Grand Children:
Rohan & Jisha, Roshan
Jose, Roshni
Michelle

Jos Akkarapatty

Died: 20/11/1985
St. Thomas Parish, Worli

1st Death Anniversary
18/11/24

Kannampuzha Devassy Charly
DOB: 24/9/1944 – DOD: 18/11/24

*A year has gone by since you went
to your heavenly home, Dad.
Though we miss you deeply,
we find comfort knowing
you are watching over us.*

Remembered by:
Wife: Molly Charly
Sons: Roy and Robin
Daughter-in-law: Siji
Grand Children: Clara, Anto and Joshua

Household and Car Shifting People

Door to Door

വീട്ടുസാധനങ്ങൾ
പ്രൊഫഷണലായി
പായ്ക്ക് ചെയ്ത്
ഇൻഷുറൻസോടുകൂടി
കേരളം ഉൾപ്പെടെ
ഇന്ത്യയിലെവിടെയും
തിരിച്ചും എത്തിക്കുന്നു.

തിരുവല്ല, അടൂർ, കോട്ടയം,
കൊച്ചി, തൃശ്ശൂർ, കണ്ണൂർ, തിരുവനന്തപുരം

- Packing
- Handling
- Unpacking
- Transportation
- Insurance
- Warehousing
- Car Transportation

COCHIN + MUMBAI + BANGALORE
CHENNAI + DELHI + KOLKATA

JOLLY SPEED CARGO
PACKERS AND MOVERS

An ISO 9001 : 2015 Certified Company

Associated with MHPM

JOLLY SPEED CARGO
No. 6, Trishla Apartment, P. K. Road. Mulund (W),
Mumbai 400080. Off.: 022 - 2591 5959 / 2591 3737
Email: jollyspeedcargo@ymail.com
Web: www.jollyspeedcargo.com

Domestic / International / Local

Andheri: 9892 191 241
Kalyan: 9833 696 920
Navi Mumbai: 9833 697 030

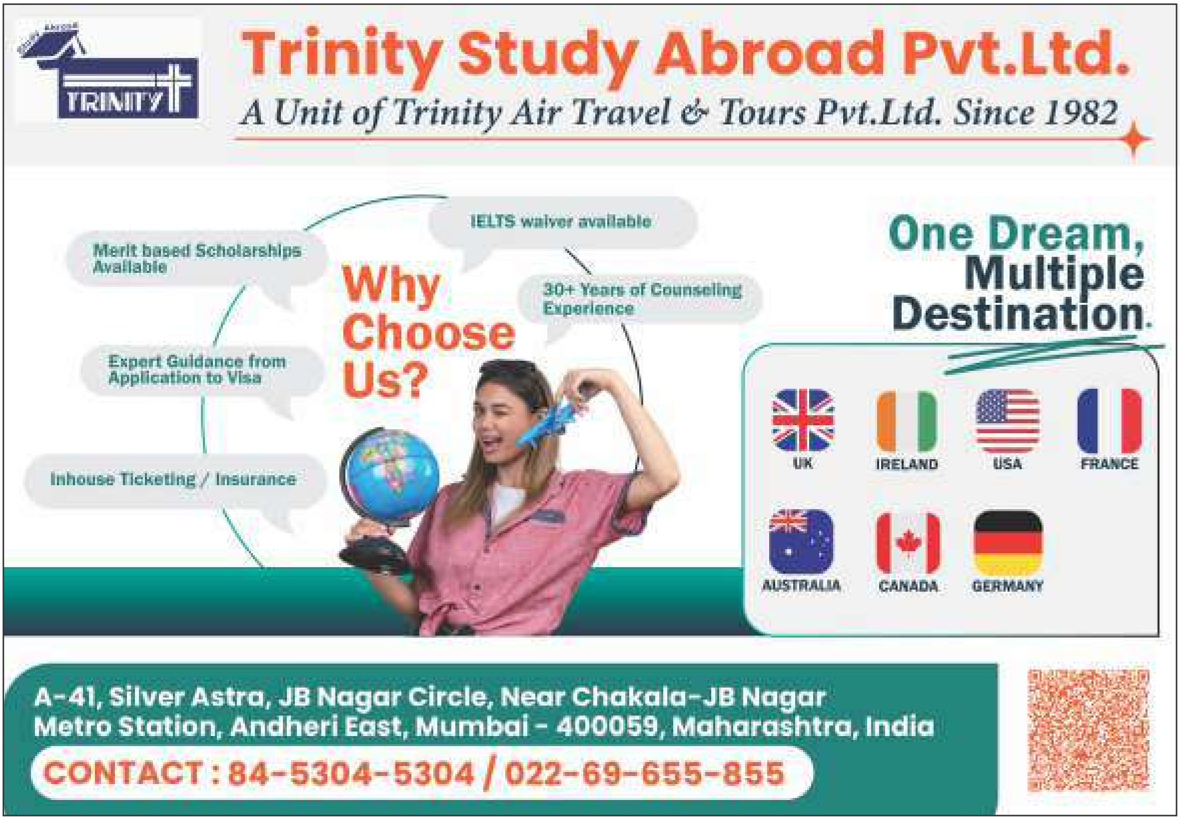
TRINITY
Trinity Study Abroad Pvt.Ltd.
A Unit of Trinity Air Travel & Tours Pvt.Ltd. Since 1982
Why Choose Us?
IELTS waiver available
Merit based Scholarships Available
30+ Years of Counseling Experience
Expert Guidance from Application to Visa
Inhouse Ticketing / Insurance
One Dream, Multiple Destination.
UK
IRELAND
USA
FRANCE
AUSTRALIA
CANADA
GERMANY
A-41, Silver Astra, JB Nagar Circle, Near Chakala-JB Nagar Metro Station, Andheri East, Mumbai - 400059, Maharashtra, India
CONTACT : 84-5304-5304 / 022-69-655-855

TRINITY WORLD HOLIDAYS
Experience the Joy of Discovery with Us
Since 1982
TRINITY
Trinity Air Travel and Tours Pvt.Ltd.
ALL INCLUSIVE
GROUP TOURS
DIWALI DHAMAKA OFFER
Curated Group Experiences
Handpicked destinations, seamless journeys, and lasting bonds.
RAJASTHAN
49,999/-
(6N/7D)
SRI LANKA
69,999/-
(5N/6D)
KERALA
54,999/-
(7N/8D)
THAILAND
74,999/-
(5N/6D)
ANDAMAN
74,999/-
(5N/6D)
DUBAI
89,999/-
(5N/6D)
OCTOBER 2025 to JANUARY 2025
4th Floor, Kumar Plaza, Kalina-Kurla Road, Santacruz (E), Mumbai.
CONTACT NO : 84-5308-5308 / 022-6766-5588

Printed and Published by Fr. (Dr.) VARGHESE ABRAHAM VATTAMATTATHIL on behalf of ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION, Printed at SBM PRINTERS, C-130, ANSA INDUSTRIAL ESTATE, SAKI VIHAR ROAD, SAKI NAKA, ANDHERI (EAST), MUMBAI 400 072 and Published from ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION, PLOT NO. B-38, BISHOP'S HOUSE, IIT PO, HANUMAN MANDIR ROAD, POWAI, MUMBAI 400 076. Editor: Fr. Rajesh Mathew Kalyan Lantern Regn No.: MAHBIL/2015/63218 | Postal Regn. No.: MNE/353/2024-26 | WPP No. MR/Tech/WPP-323/NE/2024-26 Posted at IIT Post Office, on 10th of every month

CHRIST (Deemed to be University)

Pune Lavasa Campus - *'The Hub of Analytics'*

1800 123 2009 lavasa.christuniversity.in

admission.lavasa@christuniversity.in

Scan for Admission Counselling